

3. Henvendelse af 21. September 1928 fra »Deutscher Volksbund« i polsk Øvre-Schlesien angaaende Børns Adgang til de private Mindretalsskoler i Swierklaniec, Nowa-Wies og Lipiny.

Raadet konstaterede, at dette konkrete Tilfælde vedrørende Børn, der var ekskluderet af de tre Skoler, var ordnet til »Deutscher Volksbund«s Tilfredshed, og tog iøvrigt Sagen til Efterretning.

53) *Beskyttelse af Mindretal i Øvre-Schlesien: Henvendelser til Raadet i Henhold til Artikel 147 i den tysk-polske Overenskomst af 15. Maj 1922.*

1. Henvendelse af 20. Juli 1928 fra »Krolweska Huta Spolka Pieczy« med Hensyn til dets Ejendomsret over Hospitalet St. Jules i Rybnik.

Det besluttedes intet at foretage i Sagen, da dens retslige Side var til Afgørelse paa anden Maade.

2. Henvendelse af 1. Juni 1923 og 24. August 1928 fra »Deutscher Volksbund« i polsk Øvre-Schlesien angaaende Indskrivningen i Mindretalsskolerne i Voivodien.

Det blev besluttet intet at foretage, for saa vidt angaar de forskellige Indskrivningsfrister for Mindretalsskolerne og de andre Skoler, idet denne Forskel syntes begrundet i praktiske administrative Hensyn. Dernæst toges den polske Regerings Forklaringer med Hensyn til det Forhold, at Børnene uden videre blev indskrevet i de polske Skoler, hvis Anmodning om Indskrivning i Mindretalsskole ikke var indgivet inden den fastsatte Frist, til Efterretning, idet der dog udtaltes et Ønske om at træffe Foranstaltninger, der hindrede de Ulemper, ved Fristen, som Klagen gjaldt.

For saa vidt angaar det polske Krav om, at den, der indskrev et Barn i en Mindretalsskole, skulde indfinde sig personlig med Indskrivningsandragendet, blev det vedtaget at stille Jurister til Raadighed for Ordføreren, før Beslutning toges.

Paastanden om, at de særlige Kommissioner, der behandlede Indskrivningsandragenderne, helt var sammensat af Polakker og brugtes til at intimidere Mindretallet, udsattes til næste Møde.

Med Hensyn til Klagen gaaende ud paa, at den Formular, der afgaves af den Indskrivende, læstes saaledes, at Vedkommende enten erklærede, at Barnet kun talte Polsk, eller at det kun talte Tysk, forelaa en Udtalelse fra den polske Regering, om at dette var forkert: Ordet »kun« gik paa »Polsk«. Denne Erklæring toges til Efterretning, dog at man udtalte Haabet om, at den polske Regering vilde nærmere klagøre den paagældende Formular, saaledes at enhver Tvivl om, at den var i Overensstemmelse med Raadets Beslutning af 9. Juni 1928 blev fjernet.

Endelig klagedes over, at man spurgte den Indskrivende om hans Arbejdsgiver, og at denne derefter i mange Tilfælde afskedigede deres Personale med den Begrundelse, at deres Børn gik i Mindretalsskole. Den polske Forklaring, som gik ud paa, at dette Spørgsmaal, som stilledes af humanitære og administrative Hensyn, ogsaa stilledes ved Indskrivningen i polske Skoler, toges til Efterretning.

Den polske Udenrigsminister bebudede at ville rejse hele Undervisningsspørgsmaalet senere for Raadet, idet det havde vist sig umulig at undervise i flere Mindretalsskoler, fordi Børnene ikke kunde Tysk. Heroverfor gjorde den tyske Udenrigsminister opmærksom paa, at det netop var, fordi de to Sprog var blandet mellem hinanden, saa intet af dem taltes rent, at Mindretalsskolerne var der; men Spørgsmaalet kunde drøftes til Bunds, naar Polen rejste det.

3. Petition af 8. August 1928 fra »Deutscher Volksbund« i polsk Øvre-Schlesien angaaende Ikke-Aabning af en tysk Mindretalsskole i Koszecin.

Da den polske Regering havde oplyst, at den, hvis der indkom 40 Erklæringer, vilde aabne en Mindretalsskole i Koszecin, tog Raadet ingen Beslutning i Sagen.